

[Helge Larsen.]

Og nu har vi altså forslaget om arbejdsmarkedets tillægspension til behandling. Dermed begynder mønsteret til en omfattende social sikring i alderdommen at tage form. For det radikale venstre skulle det færdige mønster bestå af folkepensionen som en grundpension, finansieret af det offentlige, og dertil en tillægspension, hvilende på ugentlige eller månedlige indbetalinger, sådan som det er foreslået, hvad angår arbejdsmarkedets tillægspension, men altså en tillægspension, der omfatter ikke blot lønmodtagere, men også giver adgang for andre — derunder selvstændige erhvervsdrivende — til at være med. Der vil efter mit partis opfattelse ikke være noget i vejen for at gøre dette mønster færdigt lidt efter lidt, og jeg tror endog, at det vil være økonomisk rigtigt at gøre det. Vi må også indpasse disse sociale forbedringer i den almindelige økonomiske politik, så vi ikke ødelægger den samfundsøkonomiske balance. Vi har pligt til at se tingene i sammenhæng, og der må være økonomisk sammenhæng mellem de forskellige beslutninger, vi træffer.

Vi får senere den fulde folkepension til behandling, så jeg skal ikke sige meget om den i dag; blot ønsker jeg at fremhæve som baggrund for vor stillingtagen til folkepensionen, at grundpensionen må hvile på det offentlige og betales over skatterne og folkepensionsbidraget, sådan som det allerede sker med den form for folkepension, vi har i øjeblikket. Denne folkepension må hvile på det gensidigheds- og solidaritetsprincip mellem borgerne, at den, der har den store indkomst, også betaler forholdsvist mest. Det sker gennem den finansieringsform, vi har nu, som må videreføres ved udbygning af folkepensionen. Denne udbygning må ske over en årrække. Det vil ikke være rigtigt at tage en så stor forøgelse af de offentlige udgifter på én gang, men målet, vi vil nå, den fulde folkepension, må lovfæstes, og samtidig skal det fastsættes, i hvilket tempo vi vil nå dette mål.

Og nu arbejdsmarkedets tillægspension. Den øgede sociale tryghed, den vil give lønmodtagerne gennem et tillæg til den almindelige folkepension, betragter det radikale venstre som en overordentlig værdifuld forbedring, og vi medvirker meget

gerne til dens gennemførelse. Finansieringen af tillægspensionen finder vi også principielt rigtig, idet den sker gennem indbetaling fra lønmodtagerne og deres arbejdsgivere til en fond til senere anvendelse til udbetaling af pensioner.

Som bekendt er tillægspensionen et led i helhedsløsningen. Den er, kan man sige, en del af de lønforbedringer, der skal finde sted i helhedsløsningens andet år, og det betyder altså, at en del af denne lønstigning ikke kommer til direkte udbetaling og til forbrug med det samme, men anvendes til sikring af tryghed i alderdommen. Derved bliver denne tillægspension et led i det, der var tilsigtet med helhedsløsningen. Den vil i væsentligt omfang forøge opsparingen til gavn for erhvervslivet, beskæftigelsen, produktionen og byggeriet. Dette gør også, at der ikke er grund til at se med betænkelighed på den i forhold til de mange andre store opgaver, samfundet står over for at løse, opgaver, som netop vil være lettere at løse, når vi får en større kapitaldannelse. Der er altså efter min vurdering ved tillægspensionens udformning taget de fornødne hensyn til den sammenhæng, som jeg før nævnte vi bør tage hensyn til, og den vil give den meget væsentlige forbedring af de sociale forhold, som mit parti er en varm tilhænger af at vi gennemfører.

Det vil være meget store beløb, der opsamles i tillægspensionsfonden, og disse midlers anbringelse bliver derfor af betydelig interesse. De regler for anbringelsen, som indeholdes i lovforslaget, finder jeg fuldt ud tilfredsstillende. De betyder, at midlerne vil blive anbragt ad de sædvanlige kanaler i obligationer, banker, sparekasser og i fast ejendom, og i en vis udstrækning vil der også være adgang til at anbringe dem i aktier. Staten vil intet have at gøre med fondsmidlerne. De vil tjene til en letelse af de almindelige finansieringsvilkår for erhvervslivet og vil dermed netop lægge grunden til en udvidet produktion og til yderligere økonomisk fremgang.

Allerede under debatten i dag har man nævnt de særlige problemer, der knytter sig til funktionærernes og tjenestemændenes forhold i forbindelse med tillægspensionen, og jeg vil også gerne gøre et par bemærkninger herom. Principielt er jo alle funktionærer med under tillægspensionen. Det